

[Otto Mørch.]

riets side med hensyn til tiltalerejsning, er den linje, som er lagt i rigsadvokatens cirkulære nr. 144 af 15. juli 1969. Et tilfredsstillende resultat af et effektivt udvalgsarbejde.

Jeg indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af flertallet stillede ændringsforslag.

**Elsebeth Kock-Petersen (V):**

Ved førstebehandlingen udtrykte jeg tilfredshed med, at justitsministeren havde genfremsat forslaget om indførelse af en 10 års strafferamme for særlig grov narkotikakriminalitet, hvorved man også ville få skabt en ens retstilstand i de nordiske lande.

I bemærkningerne og i forbindelse med det forholdsvis langvarige udvalgsarbejde har justitsministeren forsikret, at der vil blive sørget for, at den høje strafferamme kun vil blive anvendt i de allergrovste, normalt internationalt prægede, sager, således at der ikke vil ske en almindelig forhøjelse af strafniveauet for narkotikakriminalitet.

Justitsministeren har endvidere udtalt, at den høje strafferamme kun i yderst sjældne tilfælde ville blive anvendt i rene hashsager. Det ville være i sådanne sager, hvor der var tale om ekstraordinært store mængder, eller hvor handlingen i øvrigt havde særlig farlig karakter.

På trods af disse erklæringer er der alligevel stillet ændringsforslag om at undtage hash og marihuana fra den forhøjede strafferamme. Justitsministeren har tiltrådt dette ændringsforslag, så jeg må sige, at den tilfredshed, jeg udtrykte ved første behandling, er blevet noget stækket. Med de erklæringer, justitsministeren har afgivet — dem, jeg tidligere har nævnt — må venstre gå imod den lidt anstrengte tankegang, der finder udtryk i ændringsforslaget. Venstre mener, at det er udtryk for et misforstået frisind, og at der bliver tale om, at det vil gavne dem, der på grund af de store fortjenester og spekulation i nemt tjente penge udnytter ungdommen og er med til at skabe usunde miljøer.

For så vidt angår ændringsforslaget om, at disse sager skal behandles ved nævningeting, vil venstre holde sig til de bemærkninger, der er kommet fra justitsministeren, om, at disse sager ikke ses at være egnede til behandling ved nævningeting på grund af

deres internationale præg, på grund af den vanskelige vurdering af bevisspørgsmålene.

Jeg vil dog til slut takke justitsministeren for den forklaring, vi har fået til ændringsforslagene til straffelovens §§ 16-18 om psykisk abnorme. Vi har dér fået en redegørelse, der viser, at ud over 1 års reglen i § 69 vil der kun blive tale om uvæsentlige ændringer. Vi vil således gå ind for vedtagelse af lovforslaget, som det foreligger, uændret.

**Erlendsson (FP):**

Det er ejendommeligt gang på gang at være vidne til, at når vi kommer til at tale om den forbrydelse, det er at forlede unge mennesker og børn til at begynde på et stofmisbrug, der kan ødelægge deres tilværelse og i mange tilfælde føre til selvmord, så er man forfærdelig bange for at tage hårdt fat. Det er klart, at de, som er bragt ud i ulykken, som er blevet misbrugere på grund af andres materielle vindingsmotiver, de skal ikke først og fremmest straffes, de skal hjælpes. Jeg har selv været med til at bringe op til diskussion, om det ikke var muligt at stille sådanne unge, som under påvirkning af narkotika har begået forbrydelser, over for valget mellem en virkelig afvænnelse under lukkede forhold og en egentlig straf.

Nu er det ganske vist ikke det, vi skal tale om denne gang, vi skal tale om straf for egentlig narkotikahandel, og dér har man helt specielt for Danmark, må jeg forstå det, villet lave en skelnen mellem hash og andre narkotika. I den forbindelse vil jeg gerne minde folketinget om, at koncentrationer af hash har en virkning ligeværdig med LSD. Hvordan vil man afgrænse dette mod farlige narkotika, hvis man ønsker at holde hashen udenfor?

Vi ved, at skolebørn slås ud af kurs ved nydelse af hash. Man siger, der ingen beviser er, men så er der i hvert fald stærke indicier. Gennemførelse af dette ændringsforslag vil give vind i sejlene for de hashliberale kredse herhjemme eller, som vi også har hørt det fremført, for „aktieselskabet de forenede hash- og andre narkotikaimportører“. Denne sidste betegnelse skal ikke forstås bogstaveligt, for der findes næppe et aktieselskab med et sådant navn, men der gives utvivlsomt kredse, der økonomisk er interesseret i, at det slås fast, at hash ikke er farligt. Nu kan de bare sige: „se nu her, venner, vi har